

Metsäpolku valkealla lumella
oksien lomassa, joskus katoaa
lumimyrsky pian tuudittaa
ja ulvoo kylmään kuolleille

Metsästäjät peittää hiljaa jäljet
ja virittää ansat
terällä piirtää, havupuihin
oudot verimerkit

Pakkanen tappaa hiljaa
kun saa jotakin elävää ansaan
ja kulkija jokainen tuntee
sen henkäyksen sormissaan